

**ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ**

Члан 1.

У Закону о управљању отпадом („Службени гласник РС”, бр. 36/09 и 88/10), члан 4. мења се и гласи:

„Одредбе овог закона не примењују се на:

1) гасовите материје које се испуштају у атмосферу;
2) земљу (*in situ*) укључујући неископану контаминирану земљу и грађевине трајно повезане са земљиштем;

3) неконтаминирано земљиште и друге материјале из природе ископане током грађевинских активности где је извесно да ће материјал бити коришћен у грађевинске сврхе- у свом природном облику на градилишту на ком је ископан;

4) радиоактивни отпад;

5) деактивирани експлозиви;

6) фекалије, ако нису обухваћене ставом 2. тачка 2) овог члана;

7) сламу и друге природне безопасне пољопривредне или шумске материјале коришћене у пољопривреди, шумарству или за производњу енергије од такве биомасе кроз процесе или методе, који не штете животној средини или угрожавају здравље људи;

8) муљ из канализационих система и садржај септичких јама, осим муља из постројења за третман отпадних вода.

Одредбе овог закона не примењују се у мери у којој је управљање отпадом уређено другим прописима који се односе на:

1) отпадне воде;

2) споредне производе животињског порекла, укључујући и добијене производе на које се примењују прописи у области ветеринарства, осим оних који су намењени за спаљивање, коришћење у постројењима за биогаз или постројењима за компостирање, или одлагање на санитарну депонију под посебним условима, у складу са посебним прописом;

3) лешеве животиња које нису заклане као и на убијене животиње у циљу искорењивања епизоотичне болести, а које су одложене у складу са прописима у области ветеринарства;

4) отпад који настаје при истраживању, ископавању, експлоатацији, третману и складиштењу минералних сировина и рада у каменоломима на које се примењују прописи о управљању рударским отпадом.

На седименте премештене унутар површинских вода ради управљања водама и водним путевима или спречавања поплава или смањења ефеката поплава или суша или мелиорације земљишта, не примењују се одредбе овог закона, ако је утврђено да су седименти неопасни.”

Члан 2.

У члану 5. тачка 2) мења се и гласи:

„2) *био отпад* јесте биоразградиви отпад из башти, паркова, од хране, кухињски отпад из домаћинства, ресторана, угоститељства и малопродајних објеката и сличан отпад из производње прехранбених производа;”

Тачка 3) мења се и гласи:

„3) *центар за сакупљање отпада* јесте место одређено одлуком општине, града, односно града Београда (у даљем тексту: јединица локалне самоуправе), на које грађани доносе отпад и кабастни отпад (намештај и бела техника, баштенски отпад, материјал погодан за рециклажу, укључујући и опасан отпад из домаћинства);”

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) *деконтаминација* обухвата све операције које омогућују поновно коришћење, рециклажу или безбедно одлагање опреме, објеката или материјала контаминираних опасним материјама и може укључити уклањање или замену опасних материја одговарајућим мање штетним материјама;”

Тачка 5) мења се и гласи:

„5) *депонија* јесте место за коначно санитарно одлагање отпада на површини или испод површине земље укључујући:

- интерна места за одлагање (депонија где произвођач одлаже сопствени отпад на месту настанка),

- стална места (више од једне године) која се користе за привремено складиштење отпада,

али искључујући:

- складишта где се отпад истовара ради припреме за даљи транспорт до места за третман, односно поновно искоришћење или одлагање на другим локацијама и;

- складиштење отпада пре третмана, односно поновног искоришћења најдуже до три године или;

- складиштење отпада пре одлагања најдуже до једне године);”

После тачке 5) додаје се нова тачка 5а) која гласи:

„5а) *Дивља депонија* - јесте место, јавна површина, на којој се налазе неконтролисано одложене различите врсте отпада и које не испуњава услове утврђене прописом којим се уређује одлагање отпада на депоније;”

Тачка 6) мења се и гласи:

„6) *дозвола* јесте решење надлежног органа којим се правном лицу или предузетнику одобрава сакупљање, транспорт, увоз, извоз и транзит, складиштење, третман односно поновно искоришћење или одлагање отпада и утврђују услови поступања са отпадом на начин који обезбеђује најмањи ризик по здравље људи и животну средину;

После тачке 6) додаје се тач. 6а) и 6б) које гласе:

„6а) *држалац* јесте произвођач отпада, физичко или правно лице које је у поседу отпада;

6б) *фармацеутски отпад* јесу сви лекови, укључујући и примарну амбалажу, као и сав прибор коришћен за њихову примену који се налазе код правног лица, односно предузетника које се бави делатношћу здравствене заштите људи и животиња, а који су постали неупотребљиви због истека рока употребе, неисправности у погледу њиховог прописаног квалитета, контаминиране амбалаже, проливања, расипања, припремљени, па неупотребљени, враћени од крајњих корисника или се не могу користити из других разлога, као и фармацеутски отпад из производње лекова и израде галенских, односно магистралних лекова. Отпад настао у процесу производње лекова спада у индустријски (органички и неорганички) отпад, са којим се поступа у складу са одредбама овог закона. Фармацеутски отпад може бити:

– неопасан фармацеутски отпад који не представља опасност по животну средину и здравље људи и не третира се по поступку прописаном за управљање опасним фармацеутским отпадом;

– опасан фармацеутски отпад настао од лекова и дезинфицијенаса који садрже тешке метале, као и лекова познатог састава и лекова чији се састав не може утврдити, а захтевају посебне поступке третмана и укључује цитотоксични и цитостатички отпад,

односно цитотоксичне и цитостатичке лекове који су постали неупотребљиви, отпад који настаје приликом коришћења, транспорта и припреме лекова са цитотоксичним и цитостатичким ефектом, укључујући примарну амбалажу која је била у контакту са опасном материјом и сав прибор коришћен за припрему и примену таквих производа. Цитотоксични и цитостатички лекови су токсична једињења која имају канцерогени, мутагени и/или тератогени ефекат;”

Тачка 8) мења се и гласи:

„8) *инертни отпад* јесте отпад који није подложен било којим физичким, хемијским или биолошким променама; не раствара се, не сагорева или на други начин физички или хемијски реагује, није биолошки разградив или не утиче неповољно на друге материје са којима долази у контакт на начин који може да доведе до повећања загађења животне средине или угрози здравље људи; укупно излуживање и садржај загађујућих материја у отпаду и екотоксичност излужених материја морају бити у складу са граничним вредностима емисије утврђеним посебним прописима, а посебно не смеју да угрожавају квалитет површинских и/или подземних вода;”

После тачке 13) додаје се тачка 13а) која гласи:

„13а) *медицински отпад* јесте отпад који настаје из објеката у којима се обавља здравствена заштита људи или животиња и/или са других места у којима се пружају здравствене услуге (из дијагностике, експерименталног рада, лабораторија, чишћења, одржавања и дезинфекције простора и опреме), а обухвата неопасан и опасан медицински отпад, и то:

– неопасан медицински отпад који није загађен опасним или другим материјама, а који је по свом саставу сличан комуналном отпаду (рециклабилан, биоразградив и др.);

– опасан медицински отпад који захтева посебно поступање, односно који има једну или више опасних карактеристика које га чине опасним отпадом, и то: патолошко-анатомски отпад, оштри предмети, фармацеутски отпад, укључујући цитотоксични и цитостатички отпад, отпад загађен крвљу и телесним течностима, инфективни и високо инфективни отпад, остали опасан медицински отпад (хемијски отпад, отпад са високим садржајем тешких метала и отпадне боце под притиском);”

Тачка 14) мења се и гласи:

„14) *мобилно постројење за управљање отпадом* јесте постројење за преузимање, припрему за поновну употребу, поновно искоришћење и друге операције третмана отпада са R и D листе (R2 до R13, D8 и D9), по правилу на локацији на којој отпад настаје а која је у власништву генератора отпада, и које је такве конструкције да није везано за подлогу или објекат и може се премештати од локације до локације, укључујући мобилно постројење које се користи ради санације загађене локације;

После тачке 14) додаје се нова тачка 14а) која гласи:

„14а) *најбоље доступне технике* јесу најбоље доступне технике у складу са законом којим се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине;”

После тачке 15) додају се тач. 15а) и 15б) и које гласе:

„15а) *несанитарна депонија* – сметлиште - јесте место где јединице локалне самоуправе одлажу отпад у полуконтролисаним условима, којим управља јавно комунално предузеће и које има одређену инфраструктуру (ограду, капију, булдожер), а тело депоније није изграђено у складу са прописом којим се уређује одлагање отпада на депоније (нема водонепропусни слој, дренажни систем за одвођење отпадних вода и др).

15б) *одвојено сакупљање* јесте сакупљање отпада при чему се различите врсте сакупљеног отпада чувају одвојено по врсти и природи тако да се олакша њихов третман;”

Тачка 16) мења се и гласи:

„16) *одлагање отпада* јесте било која операција, која није поновно искоришћење отпада, чак и када та операција има за секундарну последицу настајање супстанце или енергије; D листа представља неисцрпну листу операција одлагања;”

Тачка 17. мења се и гласи:

„17) *отпад* јесте свака материја или предмет који држалац одбацује, намерава или је неопходно да одбаци;”

После тачке 17) додаје се тачка 17а) која гласи:

„17а) *отпад од грађења и рушења* јесте отпад који настаје у току обављања грађевинских радова на градилиштима или припремних радова који претходе грађењу објеката, као и отпад настао услед рушења или реконструкције објеката, а обухвата неопасан и опасан отпад од грађења и рушења, и то:

– неопасан отпад од грађења и рушења који не садржи опасне материје, а који је по свом саставу сличан комуналном отпаду (рециклабилан, инертан и др.);

– опасан отпад од грађења и рушења који захтева посебно поступање, односно који има једну или више опасних карактеристика које га чине опасним отпадом (отпад који садржи азбест, отпад са високим садржајем тешких метала и др.) на које се примењују посебни прописи;”

Тачка 21) мења се и гласи:

„21) *поновно искоришћење отпада* је свака операција, чији је главни резултат употреба отпада у корисне сврхе када отпад замењује друге материјале које би иначе требало употребити за ту сврху, или отпад који се припрема како би испунио ту сврху, у постројењу или шире у привредним делатностима; R листа представља неисцрпну листу операција поновног искоришћења;”

После тачке 21) додаје се тачка 21а) која гласи:

„21а) *поновна употреба* јесте свака операција којом се производи или њихови делови који нису отпад, поново користе за исту сврху за коју су намењени;”

После тачке 22) додаје се тачка 22а) која гласи:

„22а) *посредник* јесте правно лице или предузетник које организује поновно искоришћење или одлагање отпада у име других лица, укључујући и посредника који не преузима отпад у posed;”

После тачке 24) додају се тач. 24а) и 24б) које гласе:

„24а) *превенција* обухвата мере предузете пре него што супстанца, материјал или производ постане отпад, којима се смањују: количине отпада, укључујући поновну употребу производа или продужење животног циклуса производа; или штетних утицаја произведеног отпада на животну средину и здравље људи; или садржај штетних супстанци у материјалима и производима;

24б) *припрема за поновну употребу отпада* јесу операције поновног искоришћења отпада које се односе на проверу, чишћење или поправку којима се производи или делови тих производа који су постали отпад, припремају тако да могу бити поновно употребљени, без било какве друге претходне обраде;”

Тачка 25) мења се и гласи:

„25) *произвођач отпада* јесте правно лице или предузетник, чијом активношћу настаје отпад и/или чијом активношћу претходног третмана, мешања или другим поступцима долази до промене састава или природе отпада;”

После тачке 25) додаје се тачка 25а) која гласи:

„25а) *произвођач производа* јесте правно лице или предузетник које у оквиру своје делатности израђује, производи и продаје производ, без обзира на начин продаје, укључујући продају на даљину, или увози производ у Републику Србију и ставља производ на тржиште Републике Србије;”

Тачка 27) мења се и гласи:

„27) *рециклажа* јесте свака операција поновног искоришћења којом се отпад прерађује у производ, материјале или супстанце без обзира да ли се користе за првобитну или другу намену, осим отпадних материја које се користе у енергетске сврхе и отпадног материјала за прекривања депонија;”

Тачка 28) мења се и гласи:

„28) *сакупљање отпада* јесте прикупљање отпада, укључујући и прелиминарно разврставање и прелиминарно складиштење отпада за потребе транспорта до постројења за управљање отпадом;”

После тачке 29) додаје се тачка 29а) која гласи:

29а) *секундарна сировина* јесте отпад који се може користити за рециклажу ради добијања сировине за производњу истог или другог производа (папир, картон, метал, стакло, пластика и др.);

После тачке 32) додаје се тачка 32а) која гласи:

„32а) *трговац* јесте свако правно лице или предузетник које у своје име купује и продаје отпад, укључујући и трговца који не преузима отпад у посед;”

Тачка 35) мења се и гласи:

„35) *третман отпада* обухвата операције поновног искоришћења или одлагања, укључујући претходну припрему за поновно искоришћење или одлагање.”

Тачка 36) мења се и гласи:

„36) *управљање отпадом* јесте спровођење прописаних мера за поступање са отпадом у оквиру сакупљања, транспорта, складиштења, третмана, односно поновног искоришћења и одлагања отпада, укључујући и надзор над тим активностима и бригу о постројењима за управљање отпадом после затварања и активности које предузима трговац и посредник;”

Тачка 37) мења се и гласи:

37) *власник отпада* јесте произвођач отпада, лице које учествује у промету отпада као непосредни или посредни држалац отпада или правно лице, предузетник или физичко лице које поседује отпад.

Члан 3.

У члану 6. став 1. после тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) *Принцип самодовољности*

Примена принципа самодовољности подразумева упостављање интегрисне и одговарајуће мреже постројења за поновно искоришћење и одлагање мешаног комуналног отпада сакупљеног из домаћинства, укључујући сакупљање ове врсте отпада који настаје код других произвођача отпада, узимајући у обзир најбоље доступне технике, у складу са овим законом.

Мрежа тих постројења треба да буде пројектована тако да омогући Републици Србији остваривање принципа самодовољности у одлагању отпада, као и у поновном искоришћењу отпада, узимајући у обзир географске карактеристике региона и потребу за посебним постројењима за поједине врсте отпада.”

Тачка 3) мења се и гласи:

„3) Хијерархија управљања отпадом представља редослед приоритета у пракси управљања отпадом

Хијерархија управљања отпадом се примењује као приоритетан редослед у превенцији и управљању отпадом, прописима и политикама:

- превенција;
- припрема за поновну употребу;
- рециклажа;
- остале операције поновног искоришћења (поновно искоришћење у циљу добијања енергије и др.);

- одлагање.

У примени начела хијерархије узимају се у обзир општи принципи заштите животне средине, предострожности и одрживости, техничке изводљивости и економске вредности, заштите ресурса, као и укупан утицај на животну средину, здравље људи, економски и социјални утицаји.”

Члан 4.

У члану 8. став 2. мења се и гласи:

„Каталог отпада је збирна листа неопасног и опасног отпада према пореклу и саставу.”

Став 3. мења се и гласи:

„Опасан отпад се класификује, када је неопходно, према граничним вредностима концентрације опасних материја.”

После става 6. додају се нови ставови 7, 8. и 9. који гласе:

„У пропису из става 6. тач. 2), 3) и 5) министар утврђује листу српских стандарда који садрже техничке захтеве за категорије и компоненте отпада.

Укључивање материје или објекта у листу из става 7. овог члана не значи да је то отпад у свим случајевима, већ ће се сматрати отпадом само уколико испуњава услове у складу са овим законом.

Поновна класификација опасног отпада као неопасног отпада не може се постићи разређивањем или мешањем отпада са циљем смањења почетне концентрације опасних материја на ниво испод граничних вредности за дефинисање опасног отпада.”

Члан 5.

После члана 8. додају се називи чл. и чл. 8а, 8б, 8в и 8г који гласе:

„Нуспроизвод

Члан 8а

Власник и/или други држалац материје или предмета који је настао као резултат производног процеса чији примарни циљ није производња те материје или предмета, може са њима поступати као са нуспроизводом, ако су испуњени следећи услови:

- 1) да је даља употреба ове материје или предмета извесна;
- 2) да се материја или предмет може употребити директно без додатне обраде, осим уобичајеним индустријским поступцима, који не укључују поступке одвајања нежељених или опасних састојака;
- 3) да је материја или предмет настао као саставни део производног процеса;
- 4) да је даља употреба материје или предмета дозвољена, односно није забрањена, да материја или предмет испуњавају све релевантне захтеве у погледу производа, заштите животне средине и здравља људи за ту конкретну употребу и неће довести до штетних последица по животну средину или здравље људи;

Изузетно од става 1. овог члана, нуспроизвод је отпад када је техничким прописом којим се уређује поступање са производима или са отпадом, односно прописима Европске уније у овим областима одређено да се са нуспроизводом поступа као са отпадом или је његова даља употреба забрањена.

Министар прописује критеријуме за одређивање нуспроизвода.

Доказивање испуњености услова за нуспроизвод

Члан 8б

Власник и/или други држалац материје или предмета из члана 8а може са њима поступати као са нуспроизводом ако прибави потврду о упису у регистар нуспроизвода.

Захтев за упис у регистар нуспроизвода подноси се министарству.

Власник и/или други држалац материје или предмета из става 1. овог члана доказује испуњеност услова из члана 8а став 1. овог закона следећим документима:

1) уговором закљученим са будућим корисником те материје или предмета за коју се тражи упис у регистар;

2) техничком спецификацијом будућег корисника материје или предмета;

3) доказом да материја или предмет за коју се тражи упис у регистар нуспроизвода задовољава услове у приложеној спецификацији;

Министарство издаје потврду о упису у регистар нуспроизвода на основу испуњености услова из члана 8а и 8б и узимајући у обзир смернице Европске уније о нуспроизводима.

Министарство решењем одбија упис у регистар нуспроизвода ако утврди да је техничким прописом којим се уређује поступање са производима или са отпадом, односно прописима Европске уније у овим областима одређено да се са нуспроизводом поступа као са отпадом или је његова даља употреба забрањена или да нису испуњени услови из става 3. овог члана.

Потврда, односно решење из ст. 4. и 5. издаје се у року од 30 дана од дана пријема захтева за упис у регистар нуспроизвода.

Против решења из става 5. овог члана може се покренути управни спор.

Власник и/или други држалац материје или предмета који је уписан у регистар нуспроизвода дужан је да обавести министарство о свакој промени података на основу којих је извршен упис у регистар нуспроизвода у року од 30 дана од дана када је промена настала.

Власник и/или други држалац материје или предмета из става 8. овог члана дужан је да Агенцији за заштиту животне средине достави извештај о нуспроизводима у року од 30 дана од дана издавање потврде о упису у регистар нуспроизвода.

Министар ближе прописује образац извештаја о нуспроизводима, начин и рокове за његово достављање.

Престанак статуса отпада

Члан 8в

Поједине врсте отпада престају да буду отпад у смислу овог закона, ако су биле подвргнуте операцијама поновног искоришћења, укључујући и рециклажу, под следећим условима:

1) да се материја или предмет обично користи за посебне намене;

2) да постоји тржиште или потражња за таквим материјама или предметима;

3) да материја или предмет испуњава техничке услове за посебне намене и услове прописане законом и стандардима који се примењују на те производе;

4) да употреба материје или предмета неће довести до укупног штетног утицаја на животну средину или здравље људи.

Услови из става 1. овог члана укључују граничне вредности загађујућих материја, када је то неопходно, узимајући у обзир било које могуће штетне утицаје материја или предмета.

Количине материја или предмета које су у складу са ставом 1. овога члана престале да буду отпад, урачунавају се у укупне количине рециклираног и искоришћеног отпада за потребе испуњавања националних циљева рециклаже и поновног искоришћења који су утврђени за амбалажни отпад, отпадна возила, отпадну електричну и електронску опрему и отпадне батерије и акумулаторе.

Министар прописује:

1) техничке захтеве за поједине врсте отпада које, у складу са прописима Европске уније, престају да буду отпад (папир, стакло, гума, текстил, агрегат и метал), као и поступак оцењивања усаглашености;

2) техничке захтеве за поједине врсте отпада које нису обухваћене тачком 1) овог става, као и поступак оцењивања усаглашености;

3) друге посебне критеријуме за одређивање престанка статуса отпада.

Оцењивање усаглашености са техничким захтевима из става 4. тачка 1) овог члана спроводи власник и/или други држалац отпада на прописан начин.

О престанку статуса отпада из става 4. тачка 2) овог члана министарство спроводи оцењивање усаглашености и издаје исправу о усаглашености производа, у складу са законом, узимајући у обзир праксу ЕУ о проглашењу престанка статуса отпада.

Власник и/или други држалац отпада подноси захтев министарству за спровођење оцењивања усаглашености из става 6. овог члана, уз који прилаже студију оправданости о испуњености услова за престанак статуса отпада.

Министарство решењем одбија захтев за спровођење оцењивања усаглашености ако нису испуњени прописани технички захтеви.

Решење из става 8. овог члана је коначно.

О престанку статуса отпада из става 6. овог члана министарство обавештава Европску комисију на начин одређен посебним прописом.

Члан 8г

Министарство води:

1) регистар нуспроизвода на основу издатих потврда за упис у регистар;

2) регистар отпада који је престао да буде отпад на основу издатих исправа о усаглашености производа.

Податке из регистра министарство доставља Агенцији за заштиту животне средине.

Министар прописује садржину захтева за упис у регистар нуспроизвода и регистар отпада који је престао да буде отпад, садржину и образац потврде о упису у регистар, начин вођења и образац регистра.”

Члан 6.

У члану 9. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) програми превенције стварања отпада;”

Члан 7.

У члану 10. ст. 1, 2. и 3. мењају се и гласе:

„Стратегија је основни документ којим се дугорочно одређује и усмерава управљање отпадом на основу анализе постојећег стања и циљева управљања отпадом, одређују мере за унапређивање управљања отпадом (припрема за поновну употребу, рециклажа, поновно искоришћење, одлагање и други начини третмана отпада) на територији Републике Србије.

Стратегија садржи нарочито:

1) анализу и оцену стања управљања отпадом;

2) националне циљеве управљања отпадом;

3) Национални план управљања отпадом.

Стратегију доноси Влада за период од шест година, а оцењује и по потреби ревидира једном у три године.”

Члан 8.

Назив члана 11. и члан 11. мењају се и гласе:

„Национални план управљања отпадом

Члан 11.

Национални план управљања отпадом, који је саставни део Стратегије из члана 10. овог закона (у даљем тексту: Национални план) садржи нарочито:

1) очекиване врсте, количине и порекло отпада који ће бити произведен на територији Републике Србије, увезен или извезен у другу државу, укључујући и процену стварања посебних токова отпада, а на основу количина производа стављених на тржиште Републике Србије;

2) постојећи систем сакупљања отпада и мрежа великих постројења за поновно искоришћење и одлагање отпада, укључујући свако поступање са отпадним уљима, опасним отпадом и посебним токовима отпада;

3) процену потребе за новим системом сакупљања, затварања постојећих постројења за управљање отпадом, додатном инфраструктуром постројења за управљање отпадом у складу са начелом самодовољности и близине и, по потреби, улагањима у изградњу те инфраструктуре;

4) план за имплементацију смањења количина биоразградивог отпада, који се одлаже на депоније, мере за постизања циљева смањења одлагања ове врсте отпада, посебно, за рециклажу, компостирање, производњу био гаса или поновно искоришћење материјала/енергије.

5) критеријуме за одређивање локације и потребне капацитете нових постројења за поновно искоришћење и/или одлагање отпада;

6) организацију управљања отпадом, укључујући поделу одговорности између јавног и приватног сектора у области управљања отпадом;

7) изворе и висину финансијских средстава за спровођење свих мера управљања отпадом;

8) процену корисних ефеката и одрживости примене економских и других инструмената у управљању отпадом, уз несметано функционисање унутрашњег тржишта;

9) мере и смернице за спровођење Националног плана;

10) начин и рокове спровођења Националног плана.

Мере и смернице из става 1. тачка 9) овог члана садрже:

1) опште мере управљања отпадом;

2) мере управљања опасним отпадом;

3) мере управљања посебним токовима отпада;

4) опште смернице (политике) управљања отпадом, планиране технологије и методе управљања отпадом, укључујући отпад са специфичним проблемима управљања;

5) смернице за поновно искоришћење и одлагање отпада, узимајући у обзир националне циљеве за смањење амбалажног отпада и смањење отпада чији се настанак не може избећи, посебно смањење биоразградивог отпада који се одлаже на депоније;

6) смернице за осигурање најповољнијих техничких, производних и других мера за постизање циљева управљања отпадом;

7) критеријуме техничке и економске изводљивости управљања опасним отпадом;

8) финансирање и мере за успостављање система управљања отпадом;

9) мере за спровођење кампања за јачање свести јавности и пружање информација намењених широј јавности или одређеној групи заинтересованих потрошача;

10) податке о депонијама контаминираним историјским отпадом и мере за њихову санацију;

11) друге мере од значаја за управљање отпадом.”

Члан 9.

После члана 11. додаје се назив члана 11а и члан 11а који гласи:

„Програми превенције стварања отпада

Члан 11а

Програми превенције стварања отпада доносе се ради спречавања негативног утицаја економског раста на животну средину стварањем отпада (у даљем тексту: програми превенције).

Програмима превенције утврђују се циљеви и мере превенције стварања отпада, као и процена мера превенције или других одговарајућих мера које могу имати утицај на:

- 1) опште услове стварања отпада;
- 2) дизајн, производњу и фазу дистрибуције производа;
- 3) потрошњу и фазу употребе производа.

Програме превенције доноси Влада за период од шест година, а оцењује и по потреби ревидира једном у три године.

Министар прописује листу мера превенције стварања отпада.

За мере превенције усвојене у програмима из става 1. овог члана одређују се одговарајућа посебна квалитативна и квантитативна мерила за праћење и процену напретка у примени мера, а могу се одредити и посебни квалитативни и квантитативни циљеви и индикатори.”

Члан 10.

У члану 12. ст. 1. и 2. број: „200.000” замењује се бројем: „250.000”.

Члан 11.

У члану 14. став 2. тачка 13) мења се и гласи:

„13) локацију постројења за сакупљање отпада, третман односно поновно искоришћење и одлагање отпада, укључујући податке о локацијским условима”

Став 3. мења се и гласи:

„Планови из ст. 1. овог члана морају да буду усаглашени са Националним планом из члана 11. овог закона и достављају се министарству у року од 30 дана од дана доношења.”

Члан 12.

У члану 16. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Радни план постројења за термички третман отпада, поред елемената из става 2. овог члана садржи и податке којима се потврђује:

1) да је постројење пројектовано, опремљено и испуњава услове прописане овим законом и прописом о термичком третману отпада, у зависности од категорија отпада предвиђеног за инсинерацију или ко-инсинерацију;

2) да се произведена топлота која се добија инсинерацијом или ко-инсинерацијом отпада у највећој могућој мери поново користи, односно да се користи за комбиновано добијање топлотне или електричне енергије, за производњу процесне паре или за системе даљинског грејања;

3) да се остаци отпада након термичког третмана отпада своде на минимум, да се ти остаци поновно користе, ако је то технички изводљиво и економски оправдано;

4) да се остаци отпада након термичког третмана одлажу;

5) да се одлагање остатака чије се настајање не може спречити, смањити или који се не могу рециклирати, врши у складу са овим законом и прописима о термичком третману и одлагању отпада.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

После става 4. додају се нови ст. 5. и 6. који гласе:

„За несанитарне депоније-сметлишта израђују се пројекти санације и рекултивације, у складу са законом о заштити животне средине, овим законом и посебним прописом, на које сагласност даје министарство, односно аутономна покрајина.

Радни план постојећих постројења за управљање отпадом, поред елемената из ст. 2. и 3. овог члана садржи и податке о врсти и количини историјског отпада у постројењу, као и акциони план уклањања историјског отпада са проценом трошкова.”

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 7. и 8.

После става 8. додаје се нови став 9. који гласи:

„Министар прописује садржину пројеката санације и рекултивације неуређених депонија.”

Члан 13.

У члану 18. став 2. тачка 1) и члану 19. став 1. тачка 1) речи: „појединачне националне планове управљања отпадом,” замењују се речима: „програме превенције стварања отпада”

Члан 14.

У члану 23. став 1. тач. 2) и 3) мењају се и гласе:

„2) третман, односно поновно искоришћење и одлагање отпада;

3) престанак статуса отпада.”

Члан 15.

У члану 24. став 4. мења се и гласи:

„Овлашћење за испитивање отпада министар одузима због несавесног и нестручног обављања послова за које је издато овлашћење, и то:

1) ако се утврди да овлашћена организација не испуњава прописане услове;

2) ако се утврди да је овлашћење издато на основу нетачних и неистинитих података;

3) ако овлашћена организација не врши испитивање отпада у складу са издатим овлашћењем;

4) ако се утврди да овлашћена организација, у вршењу послова за које јој је издато овлашћење, поступа на противправан, неморалан и недостојан начин (примање мита, давање мита, примање и давање провизије, корупција, фалсификат и слично).”

Члан 16.

У члану 26. став 1. тач. 5) и 6) мењају се и гласе:

„5) сакупља настали отпад одвојено и разврстава га у складу са потребом будућег третмана, у количини, односно проценту који је утврђен националним циљевима;

6) складишти отпад на начин који не утиче на здравље људи и животну средину и обезбеди услове да не дође до мешања различитих врста отпада, као ни мешања отпада са водом;”

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Произвођач отпада или други држалац отпада може вршити сам третман отпада или преко посредника или преко другог правног лица или предузетника које обавља послове третмана отпада, односно сакупљања отпада или преко јавног

комуналног предузећа или путем јавно приватног партнерства , у складу са чланом 6. овог закона.”

Члан 17.

После члана 28. додаје се назив члана 28а и члан 28а који гласе:

„Обавезе посредника и трговца

Члан 28а

Делатност посредовања у управљању отпадом обухвата послове организације третмана, односно поновног искоришћења и одлагања отпада, односно посредовање у преносу права и обавеза у вези са отпадом за потребе других.

Забрањена је трговина отпадом за који произвођач отпада има закључен уговор о предаји сакупљачу, односно оператеру постројења за управљање отпадом.

Трговац отпадом сматра се држаоцем отпада којег је откупио и може преузети отпад у посед ако располаже складиштем отпада за које је издата дозвола у складу са овим законом.

Плаћања за откуп отпада врше се преко банковног рачуна, односно издаје се признаница у складу са посебним прописима.

Трговац отпадом је дужан да лицу од кога откупљује отпад изда потврду о количини купљеног отпада, као и признаницу уколико се плаћање не врши преко банковног рачуна.

Трговац отпадом дужан је да од лица од којег откупљује отпад прибави податке из личне карте или другог документа којим се доказује идентитет тог лица, као и доказ о пореклу отпада или изјаву о државини отпада.

Трговац отпадом не може откупити отпад ако не поседује доказе из става 5. овог члана.

Посредник, односно трговац отпадом дужан је да се упише у регистар посредника у управљању отпадом, односно трговаца отпадом.

Посредник, односно трговац отпада који је регистрован за обављање делатности посредовања, односно промета отпадом подноси захтев за упис у регистар.

Министарство издаје решење о упису посредника, односно трговца у регистар, ако посредник, односно трговац испуњава услове, и то:

1) да није кажњаван за било које кривично дело, односно привредни преступ и прекршај у складу са законом;

2) да има лице одговорно за обављање послова за које се подноси захтев за регистрацију;

3) да је у могућности да испуни финансијске обавезе или обавезе које могу настати у обављању послова, посебно обавезу враћања отпада у складу са прописима о прекограничном кретању отпада.

Решење из става 9. издаје се на период од пет година.

Решењем из става 9. овог члана утврђују се услови заштите животне средине, обавеза вођења евиденције и достављања извештаја, односно мере спречавања илегалног промета отпада.

Против решења којим се одбија захтев за упис у регистар и издавање потврде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема решења.

Регистрација се може обновити на захтев посредника, односно трговца који се подноси 30 дана пре истека регистрације.

Решење о регистрацији може се укинути:

1) ако посредник, односно трговац поступа супротно решењу о упису у регистар посредника, односно трговаца;

2) ако би посредник, односно трговац континуираним обављањем послова могао да проузрокује загађивање животне средине;

3) ако посредник, односно трговац поступа супротно прописима о прекограничном кретању отпада;

4) ако посредник, односно трговац не испуњава обавезе у складу са законом.

Одредбе из ст. 9, 10, 11. и 12. овог члана које се односе на упис у регистар, односно одбијање уписа у регистар примењују се и на обнову, односно укидање решења.

Посредник и трговац отпадом доставља Агенцији годишњи извештај о управљању отпадом у складу са овим законом.”

Члан 18.

У члану 34. став 1. после речи: „одлагање отпада,” додају се речи: „којим управљају.”

У ставу 4. после тачке 2) додаје се нова тачка 2а) која гласи:

„2а) планирана намена простора и могућност изградње и рада постројења у складу са урбанистичким условима и условима заштите животне средине;”

Члан 19.

У члану 35. после става 1. додају се нов ст. 2, 3. и 4. који гласи:

„Лице из става 1. овог члана мора да има закључен уговор са оператером за управљање отпадом којим се уређује начин преузимања отпада, плаћање преко банковног рачуна, као и друга питања од значаја за преузимање отпада (врсте, количине, порекло, класификација отпада и др.).

Биоразградиви отпад сакупља се одвојено за потребе компостирања и дигестије.

Сакупљен мешовити отпад може се прихватити као рециклабилни материјал у постројењу за управљање отпадом ако се ови материјали у даљем процесу раздвајају, у складу са стандардима квалитета, односно рециклаже.”

Досадашњи ст. 2, 3 и 4. постају ст. 5, 6. и 7.

Досадашњи став 5. који постаје став 8. мења се и гласи:

„Отпад се транспортује у затвореним возилу, амбалажи, контејнеру или цистерни како би се спречило расипање или испадање отпада приликом транспорта, утовара или истовара, односно загађење ваздуха, воде, земљишта и животне средине.”

Досадашњи ст. 6, 7, 8. и 9. постају ст. 9, 10, 11. и 12.

Досадашњи став 10. који постаје став 13. мења се и гласи:

„На транспорт опасног отпада, односно начин транспорта, услове који се односе на паковање опасног отпада и на возило и запослене на руковању и транспорту опасног отпада примењују се прописи којима се уређује транспорт опасног терета.”

Члан 20.

У члану 36. после става 1. додаје се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Складиште отпада из става 1. овог члана може бити:

1) привремено складиште на месту настанка отпада у којем се отпад чува ради сакупљања;

2) складиште отпада као постројење у којем се обавља делатност складиштења отпада, односно процес његовог сакупљања и разврставања, смештаја и чувања, као и припрема за предају или отпремање, односно транспорт у постројења за поновну употребу, рециклажу, поновно искоришћење или одлагање, укључујући и центре за сакупљање отпада;

3) складиште отпада у постројењу за рециклажу, поновно искоришћење или одлагање отпада у којем се отпад припрема за третман, укључујући и трансфер станицу.

Дозволом о управљању отпадом, односно потврдом о изузећу која се издаје у складу са овим законом, одређује се врста складишта из става 2. овог члана узимајући у обзир његову намену, врсту и количину отпада, као и време његовог складиштења.”

Досадашњи став 2. који постаје став 4. мења се и гласи:

„Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 12 месеци, осим ако је у току поступак прибављања дозволе, а најдуже 120 дана од истека рока из овог става.”

Члан 21.

У члану 37. став 4. 5. мењају се тако да гласе:

„За третман отпада у мобилном постројењу прибављају се дозволе, сагласности или исправе у складу са овим законом и другим прописима.

Министар ближе прописује врсте отпада које се могу третирати у мобилним постројењима и врсте мобилних постројења за које се издаје дозвола за третман отпада.”

Члан 22.

Назив члана 38. и члан 38. мењају се и гласе:

„Поновна употреба и поновно искоришћење

Члан 38.

Надлежни орган за управљање отпадом предузима одговарајуће мере за подстицање поновне употребе и припреме за поновну употребу производа, где је то могуће, а нарочито: развојем система за репарацију и поновну употребу производа, применом економских инструмената, критеријума при спровођењу поступка јавних набавки, као и утврђивањем других циљева и мера.

Надлежни орган за управљање отпадом предузима мере којима обезбеђује и промовише или унапређује поновно искоришћење отпада, када је то у складу са начелом из члана 6. став 1. тачка 3) и у том циљу успоставља одвојено сакупљање отпада када је то технички, еколошки и економски изводљиво и обезбеђује да се отпад не меша са другим врстама отпада или другим материјалима са различитим својствима.

Надлежни орган за управљање отпадом предузима и мере којима се обезбеђује висок квалитет рециклаже и, у том циљу, успоставља одвојено сакупљање отпада где је технички, еколошки и економски изводљиво и одговарајуће, ради испуњења неопходних стандарда квалитета за релевантне области рециклаже.

Отпад се може поново искористити за исту или другу намену, за рециклажу, односно друге операције поновног искоришћења, ради добијања сировине за производњу истог или другог производа, као секундарна сировина (папир и картон, метал, стакло, пластика, отпад од грађења и рушења, пепео и шљака од сагоревања угља из термоенергетских постројења, гипс и сумпор од одсумпоравања димних гасова, отпадна уља и др.), или ради искоришћења вредности отпада његовом биоразградњом или спаљивањем отпада уз искоришћење енергије.

Лице које врши поновно искоришћење отпада обезбеђује да настали производи не проузрокују штетни утицај на животну средину већи од производа који су настали од примарних сировина.

Забрањено је одлагање и спаљивање отпада који испуњава стандарде за поновну употребу или поновно искоришћење.

Изузетно, отпад из става 4. овог члана, може се одложити или спалити, ако је то економски оправдано и не угрожава здравље људи и животну средину, уз претходно прибављену дозволу министарства.

Постројења за обављање делатности у области управљања отпадом која подлежу издавању интегрисане дозволе могу поновно искористити увезен неопасан отпад за сопствене потребе, у складу са дозволом коју издаје министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, према прописима којима се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине.

Министар ближе прописује услове и начин сакупљања, транспорта, третмана, односно складиштења, поновног искоришћења и рециклаже отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије.”

Члан 23.

У члану 43. став 1. мења се и гласи:

„Комунални отпад се сакупља, поновно искоришћава и одлаже у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређују комуналне делатности.”

Ст. 4. и 5. мењају се и гласе:

„Јединица локалне самоуправе, у складу са локалним планом, уређује и организује:

1) селекцију и одвојено сакупљање отпада, укључујући и учесталост сакупљања отпада ради рециклаже (папир, метал, пластика и стакло);

2) обезбеђује одлагање отпада из домаћинства у контејнере или на други начин;

3) обезбеђује и опрема центре за сакупљање отпада из домаћинства који није могуће одложити у контејнере за комунални отпад (кабасти, биоразградиви и други отпад), укључујући и опасан отпад из домаћинства.

Домаћинства су дужна да одлажу свој отпад у контејнере или на друге начине, које обезбеђује јединица локалне самоуправе, а опасан отпад из домаћинства (отпадне батерије и акумулатори, уља, отпад од електричних и електронских производа, боје и лакови, пестициди и др.) да предају у центре за сакупљање отпада из домаћинства или овлашћеном правном лицу за сакупљање опасног отпада.”

Став 7. мења се и гласи:

„Јединица локалне самоуправе дужна је да изврши евиденцију дивљих депонија и несанитарних депонија – сметлишта на својој територији и да обезбеди њихово уклањање и санацију.”

После става 7. додају се нови ставови 8, 9. и 10. који гласе:

„Јединица локалне самоуправе дужна је да изради пројекат санације и рекултивације за постојеће несанитарне депоније-сметлишта, у складу са законом.

Јавно комунално предузеће које управља несанитарним депонијама – смелиштима комуналног отпада дужно је да достави министарству, односно надлежном органу АП на сагласност радни план постројења из члана 16. овог закона са програмом корективних мера и динамиком прилагођавања рада постројења у складу са овим законом и прописом којим се уређује одлагање отпада на депоније.

Министар прописује начин вођења и изглед евиденције депонија и сметлишта на подручју локалних самоуправа, као и начин и рокове за његово достављање”

Члан 24.

Члан 44. мења се и гласи:

„Производња, сакупљање и транспорт опасног отпада, као и његово складиштење и третман, обављају се под условима који обезбеђују заштиту животне средине и здравље људи, укључујући све активности од производње до третмана опасног отпада

Влада обезбеђује спровођење мера поступања са опасним отпадом.

Третман опасног отпада има приоритет у односу на третмане другог отпада и врши се само у постројењима која имају дозволу за третман опасног отпада у складу са овим законом.

Приликом сакупљања, разврставања, складиштења, транспорта, поновног искоришћења и одлагања, опасан отпад се пакује и обележава на начин који обезбеђује сигурност по здравље људи и животну средину.

Опасан отпад се пакује према карактеристикама опасног отпада (запаљив, експлозиван, инфективан и др.) и обележава у складу са законом којим се уређује транспорт опасног терета и овим законом.

Забрањено је мешање различитих категорија опасног отпада или мешање опасног отпада са неопасним отпадом, другим супстанцама и материјама, осим у постројењима за које је издата дозвола за третман опасног отпада у складу са овим законом, под условима утврђеним у дозволи уз примену најбоље доступних техника и под надзором квалификованог лица.

Мешање отпада из става 6. овог члана укључује и разблаживање опасних материја.

У складу са техничким и економским критеријумима изводљивости, када је опасан отпад помешан на начин супротан одредбама овог члана, одвајање се врши уколико је то могуће и неопходно у постројењу из става 6. овог члана, под надзором квалификованог лица, у складу са овим законом.

Одредбе ст. 1, 5. и 6. овог члана не примењују се на мешани опасан отпад из домаћинства пре преузимања из центара за сакупљање ради предаје у постројења за поновно искоришћење или одлагање отпада.

Забрањено је одлагање опасног отпада без претходног третмана којим се значајно смањују опасне карактеристике отпада.

Забрањено је разблаживање опасног отпада ради испуштања у животну средину.

Министар прописује начин складиштења, паковања и обележавања опасног отпада.”

Члан 25.

У члану 46. став 2. тачка 1) мења се и гласи:

„Копије претходног обавештења које произвођач, власник и/или други држалац отпада шаље 48 сати пре започињања кретања опасног отпада министарству са подацима о произвођачу, односно власнику, врсти и процењеним количинама отпада, класификацији отпада, врсти превоза и одредишту, коју је потписао произвођач, односно власник.”

Ставу 5. Мења се и гласи:

„Произвођач, односно власник и/или други држалац отпада дужан је да копију документа из става 2. тачка б) овог члана чува трајно и дужан је да је достави Агенцији у електронском облику уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања.”

После става 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Документовани доказ да су операције управљања извршене доставља се и на захтев надлежног органа или претходног власника и/или другог држаоца отпада.”

Досадашњи ставови 6, 7, 8. и 9. постају ставови 7,8, 9, и 10.

Став 10. мења се и гласи:

„Министар прописује образац Документа о кретању опасног отпада, образац претходног обавештења, начин његовог достављања као и упутство за њихово попуњавање.”

Члан 26.

У члану 52. став 3. Мења се и гласи:

„Власник и/или други држалац РСВ и РСВ отпада дужан је да обезбеди њихово одлагање, односно деконтаминацију, на начин прописан у складу са овим законом. ”

Став 4. мења се и гласи:

„Власник и/или други држалац уређаја у употреби који садржи РСВ или за који постоји могућност да је контаминиран садржајем РСВ, дужан је да изврши испитивање садржаја РСВ у лабораторији акредитованој за испитивање садржаја РСВ..”

После става 5. додају се нови ст. 6. и 7. који гласе:

„Власник и/или други држалац РСВ, РСВ отпада и/или уређаја која садрже РСВ дужан је да пре предаје РСВ, РСВ отпада и/или опреме која садржи РСВ лицу које има дозволу у складу са овим законом предузме све мере предострожности како би се избегао ризик од пожара, укључујући и њихово држање даље од запаљивих производа.

Уређаји који садрже РСВ мање од 5 dm³ који су саставни делови других уређаја морају се уклонити и одвојено сакупити, рециклирати или одложити, по престанку употребе уређаја чији су саставни део.”

Досадашњи ст. 6, 7, 8, 9. и 10. постају ст. 8, 9,10, 11. и 12.

У ставу 11. после речи: „РСВ” додају се речи: „чији су подаци јавни.”

У ставу 12) у тачки 4) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје тачка 4а) која гласи:

„4а) упутство за сакупљање и одлагање уређаја који садрже РСВ мање од 5 dm³ који су саставни делови других уређаја.”

Члан 27.

Назив члана 56. и члан 56. мењају се и гласе:

„Управљање медицинским отпадом

Члан 56.

Произвођач медицинског отпада дужан је да сачини план управљања медицинским отпадом ако годишње производи више од 100 тона неопасног медицинског отпада и/или 200 кг опасног медицинског отпада.

План управљања медицинским отпадом из здравствених установа, других облика здравствене службе (у даљем тексту: приватна пракса), других правних лица, односно установа у којима се обавља здравствена заштита људи у складу са законом, као и са њима повезаних медицинских, образовних и научно-истраживачких делатности које производе више од 500 кг опасног медицинског отпада годишње одобрава министарство надлежно за послове здравља, у сарадњи са министарством.

План управљања медицинским отпадом из ветеринарских организација и објеката у којима се обавља ветеринарска делатност одобрава министарство надлежно за послове ветерине, у складу са законом којим се уређује ветеринарство и овим законом.

Произвођач медицинског отпада, обезбеђује, када је то могуће, смањење количине и/или опасних карактеристика медицинског отпада на месту настанка, као и поновно искоришћење отпада.

Произвођач медицинског отпада сакупља сав отпад на месту настанка и разврстава опасан од неопасног отпада, односно различите врсте опасног медицинског отпада и одлаже у одговарајућу амбалажу прилагођену његовим својствима, количини, начину привременог одлагања, превоза и третмана.

Сакупљање и транспорт опасног медицинског отпада, разврстаног, упакованог и обележеног у складу са овим законом и прописом донетим на основу овог закона, врши

се специјалним возилима за транспорт медицинског отпада од произвођача медицинског отпада до оператера постројења за третман отпада, у складу са прописима о управљању отпадом и прописима о транспорту опасних терета.

Произвођач опасног медицинског отпада мора да има закључен уговор са лицем које има дозволу за сакупљање и транспорт медицинског отпада, ако не поседује сопствено возило за транспорт медицинског отпада.

Лице које има дозволу за сакупљање и транспорт опасног медицинског отпада, у складу са законом, мора са оператером постројења за третман отпада да закључи уговор о преузимању тог отпада.

Отпад који је настао обављањем кућне неге и осталих сличних активности у којима настаје медицински отпад, преузима лице које обавља ту делатност и обезбеђује његов третман или безбедно одлагање о сопственом трошку, у складу са прописима којима се уређује управљање отпадом.

Лице које врши транспорт опасног медицинског отпада обезбеђује редовно чишћење и дезинфекцију возила за транспорт.

Произвођач опасног медицинског отпада, пре транспорта, третмана или предаје тог отпада оператеру постројења за третман отпада, складишти тај отпад на месту предвиђеном само за ту намену.

Произвођач опасног медицинског отпада врши третман сопственог медицинског отпада, сам или преко трећег лица са којим има закључен уговор које испуњава услове утврђене овим законом.

Произвођач медицинског отпада дужан је податке о количинама отпада по врстама и начину поступања доставља Агенцији.

Лице које врши сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање остатка након третмана медицинског отпада мора да има дозволу, да води евиденцију о количини и врсти медицинског отпада која је сакупљена, транспортована, третирана, односно ускладиштена и одложена и податке о том доставља Агенцији.

Медицински отпад се извози ако у Републици Србији нема техничких могућности и/или постројења за поновно искоришћење или одлагање тог отпада на еколошки прихватљив и ефикасан начин, у складу са овим законом и прописима којим се уређује међународни транспорт отпада.

Министар надлежан за послове здравља и министар ближе прописују садржину плана управљања медицинским отпадом из установа у којима се обавља здравствена заштита људи, начин и поступак управљања медицинским отпадом.”

Члан 28.

После члана 56. додају се називи чл. и чл. 56а и 56б који гласе:

„Управљање фармацеутским отпадом

Члан 56а

Апотеке које су основане као здравствене установе, као и апотеке основане као приватна пракса дужне су:

1) да преузму фармацеутски отпад произведен од грађана и да тај отпад предају лицима која врше сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање или извоз фармацеутског отпада;

2) да воде посебну евиденцију о сопственом фармацеутском отпаду и податке о томе достављају Агенцији;

3) да у пословном простору апотеке обезбеде простор за контејнер за бесплатно сакупљање неупотребљивих лекова од грађана;

4) да закључе уговор са лицем из тачке 1) овог става о правима, обавезама и одговорностима у области управљања фармацеутским отпадом од грађана;

5) да на видном месту истакну обавештење да се у тој апотеци прикупљају неупотребљиви лекови од грађана, као и да за враћање неупотребљивих лекова грађани не плаћају накнаду.

Грађани су дужни да неупотребљиве лекове предају апотеци која је основана као здравствена установа или апотеци која је основана као приватна пракса.

Контејнер из става 3. тачка 3) овог члана поставља лице које врши сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање или извоз фармацеутског отпада које има дозволу у складу са овим законом.

Отпад који садржи психоактивне контролисане супстанце и прекурсоре третира се у складу са законима којим се уређује област психоактивних контролисаних супстанци и прекурсора, законом којим се уређује област лекова, као и законом којим се уређује управљање отпадом.

Министар надлежан за послове здравства, министар надлежан за послове ветеринарства и министар ближе прописују начин и поступак управљања фармацеутским отпадом.

Трошкови управљања медицинским и фармацеутским отпадом

Члан 56б

Трошкове управљања медицинским отпадом, укључујући фармацеутски отпад настао у апотекама из члана 56а овог закона, сноси произвођач отпада, осим трошкова управљања фармацеутским отпадом сакупљеним од грађана.

Трошкове управљања отпадом који настаје од лекова, за које у Републици Србији није издата дозвола за стављање у промет, сноси увозник тих лекова.

Трошкове управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана сноси произвођач и/или увозник који ставља фармацеутске производе на тржиште Републике Србије, пропорционално учешћу у маси пласмана својих производа на тржиште Републике Србије, у складу са овим законом, а на основу евиденције Агенције за лекове.

Трошкови управљања фармацеутским отпадом из става 3. овог члана подразумевају:

- 1) преузимање и превоз отпада;
- 2) припрему заједничког плана;
- 3) набавку и распоред контејнера за сакупљање;
- 4) привремено складиштење и превоз ради одлагања;
- 5) третман, односно поновно искоришћење, одлагање или извоз отпада;
- 6) административне трошкове (електронска обрада података, вођење система, обавештавање и припрема документације за извоз).”

Члан 29.

У члану 59. став 1. тач. 3) и 5) бришу се.

Досадашња тачка 4) постаје тачка 3) која гласи:

„3) дозвола за третман отпада, и то:

- дозвола за складиштење;
- дозвола за поновно искоришћење;
- дозвола за одлагање.”

Став 4. мења се и гласи:

„Дозволе из ст. 1. и 2. овог члана издају се за обављање делатности у области управљања отпадом за које се, према прописима којима се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине, не издаје интегрисана дозвола.”

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Изузетно, дозвола из ст. 1. и 2. овог члана издаје се и за рад нових и рад постојећих постројења у области управљања отпадом која подлежу издавању интегрисане дозволе, укључујући време трајања пробног рада, а најдуже још 240 дана по завршетку пробног рада, као привремена дозвола до издавања интегрисане дозволе.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 30.

У члану 61. став 2. мења се и гласи:

„За места на којима се складишти инертни и неопасни отпад и за механичку припрему неопасног отпада за транспорт из става 1. тач. 3) и 4) овог члана, издаје се потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе.”

У ставу 3. тачка 4) мења се и гласи:

„4) сагласност на план заштите од удеса и план заштите од пожара ако је оператер у обавези да такву сагласност прибави или правила заштите од пожара у зависности од категорије угрожености од пожара и друге податке на захтев надлежног органа.”

Члан 31.

У члану 62. став 1. речи: „складиштење, третман и одлагање”, замењују се речима: „третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање.”

У ставу 2. тачка 2) тачка и запета се бришу и додају речи: „посебно опис локације укључујући њене хидрогеолошке и геолошке карактеристике у захтеву за одлагање отпада на депоније;”

У тачки 5) тачка и запета се бришу и додају речи: „за сваку врсту операције садржане у дозволи, техничке и друге захтеве који се односе на конкретну локацију, као и предложене методе за превенцију и смањење загађења;”

У ставу 3. тачка 3) мења се и гласи:

„3) сагласност на план заштите од удеса и план заштите од пожара ако је оператер у обавези да такву сагласност прибави или правила заштите од пожара у зависности од категорије угрожености од пожара, као и програм основне обуке запослених из области заштите од пожара у складу са законом;”

У тач. 5) и 6) после речи: „третмана” додају се речи: „односно поновног искоришћења.”

После тачке 9) додаје се нова тачка 9а) која гласи:

„9а) финансијске или друге гаранције којим се осигурава испуњавање услова из дозволе за одлагање отпада на депонију, са роком важности за време рада депоније, укључујући процедуре затварања депоније и одржавање након затварања у складу са чланом 30. овог закона.”

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Захтев за издавање дозволе за одлагање отпада на депонију поред података из става 2. овог члана садржи и податке о поступку затварања и одржавања депоније после затварања.”

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. речи: „складиштење, третман и одлагање” замењују се речима: „третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање.”

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 32.

У члану 63. став 1. речи: „складиштење, третман и одлагање” замењују се речима: третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање.”

Став 2. мења се и гласи:

„Надлежни орган за издавање дозволе, у року од 15 дана од дана пријема захтева за издавање дозволе дужан је да од подносиоца захтева, затражи доказе и документацију потребну за допуну захтева, ако је захтев непотпун, односно неуредан.”

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Надлежни орган за издавање дозволе, у року од 15 дана од дана пријема уредног захтева, обавештава јавност о поднетом захтеву и прибавља записник о испуњености услова за изградњу и рад постројења од надлежног инспекцијског органа.”

Досадашњи ст. 3, 4, 5. и 6. постају ст. 4, 5, 6. и 7.

У ставу 6. после речи: „овог члана”, додају се речи: „по потреби.”

Став 7. мења се и гласи:

„Надлежни орган за издавање дозволе, разматра поднети захтев, приложену документацију, прибављена мишљења као и записник о испуњености услова од стране надлежног инспекцијског органа и издаје дозволу подносиоцу захтева у року од 15 дана од дана пријема мишљења из става 5. овог члана или доноси решење којим одбија захтев, уз образложење о разлозима одбијања.”

После става 7. додаје се нов став 8. који гласи:

„Ако дозволу издаје министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, о издатој дозволи обавештава јединицу локалне самоуправе и доставља копију издате дозволе.”

Члан 33.

Члан 64. мења се и гласи:

„Дозволом се утврђују услови за управљање отпадом у постројењу за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада.

Дозвола садржи нарочито:

- 1) податке о локацији;
- 2) техничке и технолошке услове за рад постројења;
- 3) методе које се користе за сваку појединачну операцију;
- 4) податке о пореклу, одредишту и третману отпада;
- 5) податке о врсти и количини отпада који се поновно искоришћава или одлаже;
- 6) процедуре за контролу рада постројења и мониторинг животне средине;
- 7) мере заштите од удеса, укључујући услове за спречавање удеса и смањење последица удеса, мере заштите од пожара, као и процедуре за затварање постројења;
- 8) висину финансијске гаранције или другог инструмента за покриће трошкова рада постројења;
- 9) обавезу достављања података о врсти и количинама третираног, односно поновно искоришћеног и одложеног отпада, као и о резултатима мониторинга.

Ако се дозвола издаје за одлагање отпада на депонију, поред података из става 2. овог члана, садржи и податке о:

- 1) класи депоније (за инертни, опасни или неопасни отпад);
- 2) процедури за пријем отпада;
- 3) другим постројењима на локацији и укупном капацитету депоније;
- 4) техничкој документацији за изградњу депоније и о постројењу и опреми која ће се користити;
- 5) оперативном плану са распоредом и динамиком пуњења депоније;
- 6) припреми одлагања отпада на депонију.
- 7) плановима за затварање и рекултивацију;
- 8) висини финансијске гаранције или другог инструмента за покриће трошкова рада депоније и накнадног одржавања локације после затварања.

Ако се дозвола издаје за термички третман отпада, поред података из става 2. овог члана, садржи и податке који се односе на:

- 1) начин мерења емисија у ваздух и воду, у складу са законом;
- 2) врсту и количину опасног отпада који се може третирати;
- 3) најмањи и највећи удео, најнижу и највишу калоричну вредност и граничну вредност загађујућих материја (нпр. РСВ/РСТ, РСР, хлорин, флуорин, сумпор, тешки метали и др.), за сваку врсту опасног отпада;
- 4) методе узорковања, методе и средства за мерење емисије штетних материја у отпадним гасовима и емисије штетних и опасних материја у отпадним водама за обављање сопственог мониторинга, у складу са законом.

Дозвола за мобилно постројење за третман отпада садржи и обавезу оператера да о свакој промени локације, односно о почетку и завршетку рада на локацији обавести министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Министар ближе прописује садржину и изглед дозволе, врсту и висину финансијске гаранције или другог инструмента за покриће трошкова управљања отпадом.”

Члан 34.

У члану 65. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) захтев није у складу са регионалним, односно локалним планом управљања отпадом или локација постројења није у складу са наменом утврђеном важећим просторним, односно урбанистичким планом;”

После тачке 3. додају се нове тачке 3а) и 3б) које гласе:

„3а) не испуњава друге услове у складу са чланом 62. овог закона;

3б) не испуњава и друге услове прописане овим законом.”

Члан 35.

У члану 66. став 1. мења се и гласи:

„Дозвола за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада издаје се на период од десет година.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Изузетно од одредбе из става 1. овог члана, дозволе се могу издавати и за краћи период од десет година за време трајања пробног рада, а за рад нових постројења у области управљања отпадом која подлежу издавању интегрисане дозволе, укључујући и период до 240 дана по завршетку пробног рада.”

Досадашњи став 2. брише се.

Став 3. мења се и гласи:

„Дозвола се може обновити на захтев који се подноси 120 дана пре истека важења дозволе ради обезбеђења континуитета важења дозволе.”

Став 5. мења се и гласи:

„Ако се покрене поступак стечаја или ликвидације лица које има дозволу, а које није извршило санацију загађене локације у оквиру престанка рада и затварања постројења, трошкови санације подмирују се из стечајне, односно ликвидационе масе.”

После става 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Ако правни следбеник преузима права и обавезе лица које има дозволу, одговорност за испуњење услова у дозволи, укључујући санацију загађене локације, преноси се на правног следбеника или власника земљишта, а ако то није могуће одговорност за испуњење услова у дозволи преузима надлежни орган за издавање дозволе и има право на накнаду трошкова од будућег власника, односно корисника локације.”

Члан 36.

Члан 67. мења се и гласи:

„Дозвола се одузима решењем надлежног органа за издавање дозволе, ако се утврди да лице које има дозволу:

- 1) не испуњава услове за издавање дозволе;
- 2) не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи
- 3) не поступа у складу са законом и прописима у области управљања отпадом.

Ако се инспекцијским надзором утврди да лице које има дозволу не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи, инспектор за заштиту животне средине:

1) налаже лицу које има дозволу мере и утврђује рок за извршење наложених мера, а ако то лице у утврђеном року не поступи по налогу инспектора, предлаже надлежном органу за издавање дозволе одузимање дозволе;

2) без одлагања предлаже надлежном органу за издавање дозволе одузимање дозволе, ако лице које има дозволу поступа са отпадом на начин којим угрожава животну средину и здравље људи, односно не примењује мере заштите животне средине, контроле загађивања, спречавања удеса или пожара.

Решењем о одузимању дозволе оператеру постројења за управљање отпадом, забрањује се пријем отпада у постројење и обавезује да даље поступа у складу са условима из дозволе, односно у складу са законом.

О одузимању дозволе надлежни орган обавештава јавност.”

Члан 37.

Члан 68. мења се и гласи:

„Дозвола се може изменити у року важења дозволе, ако:

1) оператер, односно лице које има дозволу поднесе захтев за измену дозволе (промена врсте и/или количине отпада, промена квалификованог лица одговорног за стручни рад за управљање отпадом, отварања новог постројења на истој или другој локацији са истом технологијом и методама третмана);

2) дође до промене оператера, односно лица које има дозволу;

3) постоји опасност или настане штета по здравље људи и животну средину или услови безбедности захтевају измену дозволе;

4) дође до измена закона и других прописа.

Измену дозволе из става 1. тач. 3) и 4) овог члана врши надлежни орган по службеној дужности.

Ако оператер, односно лице које има дозволу поднесе захтев за измену дозволе из става 1. тачка 1) овог члана надлежни орган доноси решење о измени дозволе.

Ако дође до промене оператера, односно лица на чије име је издата дозвола, права и обавезе које произилазе из дозволе преносе се на правног следбеника ако испуњава услове за издавање дозволе утврђене овим законом.

Надлежни орган на захтев оператера, односно лица које има дозволу доноси решење о преносу права и обавеза на правног следбеника из става 4. овог члана или одбија захтев за пренос права и обавеза.

Надлежни орган за издавање дозволе доноси ново решење о издавању дозволе ако се мењају услови у дозволи.

Ако измену дозволе врши министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, о извршеној измени дозволе обавештава јединицу локалне самоуправе и доставља копију донетог решења.

Против решења из ст. 3, 5. и 6. овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема решења.”

Члан 38.

У члану 74. ст. 1, 2, 3. и 4. речи: „у две године” замењују се речју: „годишње.”

У ставу 2. после речи: „на својој територији”, брише се тачка и додају речи: „и извештај достављају министарству и Агенцији.”

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:
„Извештаји из ст. 2, 3. и 4. достављају се Агенцији до 31. марта текуће године.”
Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 39.

Члан 75. мења се и гласи:

„Произвођач, власник и/или други држалац отпада, изузев домаћинства, дужан је да води и чува дневну евиденцију о отпаду и доставља редовни годишњи извештај Агенцији.

Правна лица, односно предузетници који учествују у промету отпада дужни су да Агенцији достављају податке о врсти и количини отпада, укључујући и секундарне сировине које су стављене у промет, на прописан начин.

Произвођач и увозник производа који после употребе постају посебни токови отпада дужан је да води и чува дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа, односно доставља редовни годишњи извештај агенцији.

Извештај из става 1. овог члана садржи податке о: врсти, количини, пореклу, карактеризацији и класификацији, саставу, складиштењу, транспорту, увозу, извозу, третману, односно поновном искоришћењу и одлагању насталог отпада, као и отпада примљеног у постројење за управљање отпадом.

Оператер на депонији дужан је да води и чува дневну евиденцију из става 1. овог члана о преузетим и одложеним количинама отпада, односно доставља редовни годишњи извештај Агенцији.

Извештај из става 5. овог члана посебно садржи и податке о свим неопходним трошковима у току рада депоније.

Оператер на депонији дужан је да обавести надлежни орган за издавање дозволе, односно надлежну инспекцију о било каквом значајном утицају на животну средину уоченом у поступку контроле и мониторинга који се врше у складу са чланом 16. овог закона.

Произвођач, власник и/или други држалац отпада, укључујући произвођача и увозника производа који након употребе постају посебни токови отпада и оператера на депонији чувају основна документа (евиденције, извештаји и др.) најмање пет година, осим уколико није другачије прописано овим законом и посебним прописом.

Јединица локалне самоуправе води и чува евиденцију о прикупљеном комуналном отпаду, као и попис неуређених депонија и податке о томе доставља Агенцији.

Агенција чува оригинале извештаја о отпаду најмање 25 година за потребе статистике Републике Србије о производњи отпада.

Агенција једанпут годишње, најкасније до 31. маја текуће године, као и по потреби, односно на захтев, доставља податке министарству.

Министар прописује:

1) методологију за прикупљање података о управљању отпадом, образац дневне евиденције, образац, начин и рокове достављања годишњег извештаја;

2) методологију за прикупљање података о саставу и количинама комуналног отпада на територији јединице локалне самоуправе;

3) методологију за прикупљање података о врстама и количинама отпада, укључујући и секундарне сировине, које су стављене у промет.

4) методологију за прикупљање података о неуређеним депонијама на територији јединице локалне самоуправе;

5) методологију за прикупљање података о производима који након употребе постају посебни токови отпада, образац, начин и рокове достављања годишњег извештаја.”

Члан 40.

Назив члана 76. и члан 76. мењају се и гласе:

„Регистри у области управљања отпадом

Члан 76.

Надлежни орган за издавање дозволе за управљање отпадом, односно потврде о изузимању од обавезе прибављања дозволе води регистар издатих дозвола, односно регистар издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе и податке из регистра доставља Агенцији у року од 15 дана од дана уписа у регистар.

Министарство води регистар посредника у управљању отпадом, односно трговаца отпадом и податке из регистра тромесечно доставља Агенцији-

Регистар издатих дозвола је база података у којој се евидентирају подаци о издатим дозволама за управљање отпадом и дозволама за увоз, извоз и транзит отпада.

Регистар издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе је база података у којој се евидентирају подаци о издатим потврдама о изузимању од обавезе прибављања дозволе.

Регистар посредника у управљању отпадом и трговаца отпадом је база података у којој се евидентирају подаци о посредницима, односно трговцима отпадом.

Подаци уписани у регистре из ст. 1. и 2. овог члана су јавни.

Министар прописује садржину, начин вођења и изглед регистра издатих дозвола за управљање отпадом и регистра издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе и регистра посредника у управљању отпадом и трговаца отпадом.”

Члан 41.

У члану 79. став 1. мења се и гласи:

„Правно лице или предузетник које обавља делатност сакупљања, транспорта, третмана, односно складиштења, поновно искоришћења и одлагања отпада наплаћује своје услуге према цени утврђеној у складу са законом.”

У ставу 2. после речи: „цена услуге” додају се речи: „управљања отпадом, која укључује и претходни третман”.

Став 3. мења се и гласи:

„Цена услуге депоновања отпада покрива све трошкове успостављања и рада депоније, укључујући финансијске гаранције или друге еквивалентне инструменте и процењене трошкове затварања и накнадног одржавања локације за период од најмање 30 година, за све врсте отпада на локацији.”

Став 4. мења се и гласи:

„Произвођач и/или увозник производа који после употребе постају посебни токови отпада плаћа накнаду приликом првог стављања производа на тржиште Републике Србије.”

Став 6. мења се и гласи:

„Средства остварена од накнаде из става 4. овог члана приход су буџета Републике Србије и користе се преко Зеленог фонда Републике Србије.”

Члан 42.

Члан 80. мења се и гласи:

„Средства за финансирање управљања отпадом у Републици Србији обезбеђују се из:

- 1) буџета Републике Србије;
- 2) буџета аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе;
- 3) фондова Европске уније и других међународних фондова;

- 4) донација, поклона, прилога, помоћи и слично за управљање отпадом;
- 5) кредита међународних финансијских институција;
- 6) других извора у складу са законом.

Средства из става 1. овог члана могу се користити само за сврху одређену овим законом и на начин прописан законом којим се уређује заштита животне средине.

Спровођење Стратегије и планова управљања отпадом, као и изградња постројења за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада из надлежности Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, финансира се у складу са законом.”

Члан 43.

Назив члана 81. и члан 81. мења се и гласи:

„Коришћење средстава за финансирање управљања отпадом

Члан 81.

Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе средства из члана 80. овог закона користи за инвестиционе и оперативне трошкове управљања отпадом, и то:

- 1) изградњу нових постројења за управљање отпадом, реконструкцију, ревитализацију и искоришћење постојећих постројења ;
- 2) унапређење организације управљања отпадом;
- 3) управљање истрошеним батеријама и акумулаторима, отпадним уљима, отпадним гумама, отпадом од електричних и електронских производа, отпадом од флуоресцентних цеви које садрже живу и отпадним возилима;
- 4) подстицање одвојеног сакупљања отпада;
- 5) имплементацију регионалних, односно локалних планова управљања отпадом;
- 6) развој информационог система за управљање отпадом;
- 7) помоћ у развоју и примени нових технологија за третман отпада;
- 8) санацију дугогодишњег загађења индустријским и комуналним отпадом;
- 9) програме образовања и јачања свести јавности о питањима заштите животне средине и управљања отпадом;
- 10) подстицање тржишта рециклираних материјала и извоз отпада за који нема могућности третмана у Републици Србији;
- 11) друге трошкове, у складу са законом.”

Члан 44.

У члану 85. став 1. у тачки 1) после речи: „управљања отпадом” додају се речи и „програма превенције стварања отпада;”

После тачке 2) додају се тачке 2а) и 2б) које гласе:

„2а) испуњеност услова за поступање са производним остацима као са нуспроизводима и поседовање докумената којима се доказује испуњеност прописаних услова;

2б) испуњеност услова за престанак статуса отпада и техничких захтева за поједине врсте отпада које престају да буду отпад;”

У тачки 4) речи: „складиштење, третман, транспорт и одлагање отпада” замењују се речима: „транспорт, третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање.”

У тачки 6) речи: „складиштење, третман и одлагање” замењују се речима: „третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање.”

У тачки 9) после речи: „услова за рад” додају се речи: „посебно надзор локације пре отпочињања операција одлагања ради утврђивања испуњености услова из дозволе, као и”

Члан 45.

У члану 86. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) нареди спровођење плана управљања отпадом и програма превенције стварања отпада и њихово ажурирање, односно ревидирање;”

У тачки 7) речи: „правном или физичком лицу” замењују се речима: „правном лицу или предузетнику;”

После тачке 10) додаје се тачка 10а) која гласи:

„10а) забрани обављање послова посредовања у управљању отпадом, односно трговине отпадом лицу које није уписано у регистар посредника у управљању отпадом, односно регистар трговаца отпадом, односно нареди обављање послова у складу са овим законом;”

У тачки 17) после речи: „правном лицу” додају се речи „и предузетнику”.

У тачки 18) после речи: „правном лицу” додају се речи „и предузетнику”. У тачки 20) речи: „складиштење, третман или одлагање” замењују се речима: „третман, односно складиштење, поновно искоришћење или одлагање.”

У тачки 21) после речи: „третман” додају се речи: „односно поновно искоришћење.”

После тачке 27) додаје се нова тачка 27а) која гласи:

„27а) нареди лицу да уклони ускладиштени отпад када отпад складишти на месту за које не поседује дозволу за складиштење отпада, као и ако је истекао прописани период складиштења, односно период на који је дозвола за складиштење издата.”

У тачки 30) речи: „одобрење за локацију, односно” бришу се.

У тачки 40) речи: „складиштење, транспорт, третман и одлагање” замењују се речима: „транспорт, третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање.”

После тачке 50) додаје се тачка 50а) која гласи:

50а) наложи произвођачу и увознику производа који после употребе постају посебни токови отпада да води и чува дневну евиденцију и достави годишњи извештај;”

Члан 46.

У члану 88. став 1. додаје се нова тачка 1) која гласи:

„1) поступа са производним остатком као са нуспроизводом супротно прописаним условима и/или не поседује доказе о испуњености тих услова (чл. 8а и 8б);”

После тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) крши одредбе о престанку статуса отпада (члан 8в);”

Досадашња тачка 1) постаје тачка 1б).

После тачке 2) додаје се тачка 2а) која гласи:

„2а) обавља послове посредовања у управљања отпадом, односно трговине отпадом супротно одредбама овог закона (члан 28а);”

Тачка 8) мења се и гласи:

„8) третман отпада обавља супротно одредбама овог закона или за мобилно постројење за третман отпада не прибави дозволу (члан 37. ст. 1. и 3);”

После тачке 8) додаје се тачка 8а) која гласи:

„8а) врши поновно искоришћење и одлагање отпада супротно члану 38. овог закона;”

Тачка 13) мења се и гласи:

„13) не поступа у складу са чланом 44. овог закона; ”

Тачка 14) брише се.

Члан 47.

У члану 90. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) поступа супротно члану 26. ст. 1. и 3;”

Тачка 12) мења се и гласи:

„12) не поступа у складу са чланом 75. ст. 1, 2, 3, 5, 7 и 8. овог закона;”

Тачка 13) брише се.

Став 4. мења се и гласи:

„За радње из члана 88. став 1. тач. 1) и 1а) овог закона и става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 250.000 до 500.000 динара или казном затвора до 30 дана.”

Члан 48.

У члану 92. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

1) не донесе регионални, односно локални план управљања отпадом усклађен са националним планом и не достави га министарству у прописаном року (чл. 12, 13. и 14. став 3);

Тачка 2) и 3) мењају се и гласе:

„2) врши испитивање отпада без прописаног овлашћења или супротно издатом овлашћењу или у вршењу послова поступа на противправан, неморалан и недостојан начин (чл. 23. став 2.);

3) не уреди и не организује селективно и одвојено сакупљање отпада ради рециклаже, не опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства (члан 43. став 4);”

После тачке 5) додаје се нова тачка 5а) која гласи:

„5а) не достави Агенцији извештаје о реализацији планова у прописаном року (члан 74. ст. 2, 3, 4. и 5);”

Тачка 6) мења се и гласи:

„6) не поступа у складу са чланом 75. став 9;”

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) не води прописане регистре и податке из регистра не доставља Агенцији (чл. 8г и 76. став 1);

Тачка 9. мења се и гласи:

” 9) ако не уреди селекцију и одвојено сакупљање отпада, организује и опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства, односно не изради евиденцију дивљих депонија и постојећих несанитарних депонија – сметлишта на свом подручју, не изради пројекте санације и рекултивације на начин и у року прописан овим законом и не достави радни план постројења са програмом корективних мера и динамиком прилагођавања рада постројења. (члан 43. ст. 4, 7, 8 и 9). ”

Члан 49.

У члану 5. тач. 30), члану 8. став 4, члану 27. ст.1, 2. и 4, члану 35. став 1, члану 36. став 1, члану 41. став 4, члану 45. ст. 2, 3, 4. и 5, члану 46. ст. 1, 2. тач. 2) и б), ст. 3, 4, 7. и 9., члану 47. став 7., члану 48. ст. 4. и 7., члану 51, став 3, члану 52. став 8, члану 53. став 3, члану 54. ст. 2. и 3, члану 57. ст.3. и 4, члану 78. став 1, члану 86. став 1. тач. б), 21) и 46), члану 88. став 1. тачка 7) реч: „власник” у одређеном падежу замењује се речима: „власник и/или други држалац” у одговарајућем падежу.

У члану 5. тач. 23) и 33), члану 6. тач. 2) и 5), члану 15. став 1. тачка 4) и став 4, члану 33. став 1, став 1. тачка 1) и став 5, члану 34. ст. 1, 3. и 4. тачка 2), члану 35. ст. 1.

и 2, члану 50. ст. 6. и 8, члану 51. став 4, члану 53. став 2 и члану 71. став 4. после речи: „третман” додају се речи: „односно поновно искоришћење” у одговарајућем падежу.

У члану 5. тач. 19) и 29) речи: „физичко или правно лице”, у одређеном падежу замењују се речима: „правно лице или предузетник” у одговарајућем падежу;

У члану 27. у наслову члана реч: „власника” замењује се речима: „власника и држаоца отпада”.

У члану 27. став 2. реч: „власништво” замењује се речима: „власништво и/или државина”.

У члану 27. став став 3. речи „држалац (власник)” замењују се речима: „власник и/или други држалац”.

У члану 27. став 5. речи: „физичких и правних лица” замењују речима: „правних лица или предузетника”.

У члану 33. став 5. после речи: „третирати” додају се речи: „односно поновно искористити.”

У члану 60. ст. 1, 3, 4. и 5, члану 77. ст. 1. тачка 5), члану 78. став 1. и члану 84. ст. 4. и 5. речи: „складиштење, третман и одлагање” замењују се речима: „третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање” у одговарајућем падежу.

У члану 60. став 2. речи: „складиштење, третман и одлагање” замењују се речима: „сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање”.

У члану 78. у наслову члана речи: „и власника” замењују се речима: „власника и држаоца”.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 50.

Прописи који се доносе на основу овог закона донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Пропис из члана 79. став 7. закона ускладиће се са царинским прописима у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Влада ће донети Стратегију у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе дужна је да усклади планове из чл. 12. и 13. овог закона у року од годину дана од дана доношења Стратегије из става 2. овог члана.

Јединица локалне самоуправе дужна је:

1) да уреди селекцију и одвојено сакупљање отпада ради рециклаже најкасније у року од две године од дана ступања на снагу овог закона, односно организује селективно и одвојено сакупљање отпада ради рециклаже најкасније у року од три године од дана ступања на снагу овог закона;

2) да организује и опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства најкасније у року од две године од дана ступања на снагу овог закона;

3) да изради евиденцију дивљих депонија у року од годину дана;

4) да изради евиденцију и пројекте санације и рекултивације постојећих несанитарних депонија – сметлишта, на које сагласност даје министарство, односно аутономна покрајина, најкасније у року од две године од дана ступања на снагу овог закона;

5) да у споразуму са једном или више јединица локалне самоуправе из члана 34. став 1. овог закона, одреди локацију за изградњу и рад постројења за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада на својој територији, најкасније у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Евиденција и пројекти санације постојећих несанитарних депонија – сметлишта садрже податке о локацији, просторним и геометријским карактеристикама, врстама и количинама одложеног отпада, рокове њихове санације и рекултивације, као и друге податке од значаја за утврђивање и спровођење пројеката из става 1. тачка 2) овог члана, у складу са посебним прописом.

Јавно комунално предузеће које управља постојећим несанитарним депонијама – сметлиштима комуналног отпада дужни су да доставе министарству, односно надлежном органу АП постојећих несанитарних депонија–сметлишта комуналног отпада дужни су да доставе радни план постројења са програмом корективних мера и динамиком прилагођавања рада постројења у складу са одредбама овог закона до 31. децембра 2017. године.

Надлежни орган у року од годину дана од датума из става 1. овог члана дужан је да донесе одлуку о даљем раду са роком прилагођавања у складу са достављеним планом, односно одлуку о затварању постројења у складу са важећим прописима и пројектима за затварања и санацију.

Правна и физичка лица ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

На захтеве за издавање дозволе за управљање отпадом који су поднети пре ступања на снагу овог закона примењују се одредбе закона који је важио у време подношења захтева.

Члан 51.

Одлагање, односно деконтаминација уређаја из члана 52. став 5. овог закона који садрже РСВ и одлагање РСВ из тих уређаја, извршиће се најкасније до 31. децембра 2019. године.

Изузетно од става 1. овог члана, држалац уређаја који садржи између 0,05-0,005 процената масеног удела РСВ дужан је да обезбеди одлагање, односно деконтаминацију уређаја по престанку њихове употребе.

План замене, односно одлагања и деконтаминације уређаја који садржи РСВ држалац уређаја дужан је да донесе до 31. децембра 2017. године.

Члан 52.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим члана 5. овог закона о обавештавању Европске уније о престанку статуса отпада који се примењује од дана приступања Републике Србије Европској унији и члана 25. став 2. овог закона који се примењује од 1. јануара 2016. године, члана 41. став 8. овог закона који се примењује од дана ступања на снагу прописа из члана 50. став 2. овог закона и одредбе које се односе на посредника и трговца које се примењују од 2020. године.